

Dia Internacional contra les Violències Masclistes

Un any més, sortirem al carrer en el Dia Internacional Contra les Violències Masclistes, i un any més les dones continuem sent assassinades pel simple fet de ser dona.

Les esgarrifoses dades estadístiques ens diuen que una dona és assassinada cada 6 dies a Espanya, i amb elles famílies destrossades, filles i fills que han hagut de conviure amb el maltractador o fins i tot patir aquesta violència.

Institucions i partits polítics de qualsevol color, es van infiltrant als moviments feministes, amb les seves pròpies polítiques i interessos partidistes, però sense plantejar cap proposta per acabar amb cap mena de violència masclista, després es posen la jaqueta feminista per tal que els seus mitjans de comunicació difonguin la foto, i ens continuïn enganyant explicant els grans avanços en drets i llibertats de les dones.

Mentrestant, la violència masclista segueix fermament arrelada a aquesta societat masclista, patriarcal i capitalista.

Les dones i persones de gèneres dissidents, continuem patint discriminació, persecució i assetjament en el treball, a l'accés a béns i serveis, al carrer, a les xarxes socials i a tots els estrats d'aquesta societat.

Hi tenim les punxades a festes i discoteques, per estendre la por a les dones i a les seves famílies, en un intent d'apartar-les de l'espai públic i que visquin amb por permanentment.

Les burles, escridassades i insults des d'una residència universitària elitista, defensada com un ritual habitual per les mateixes agredides, perpetuant a més de la violència masclista, la segregació per sexes i la discriminació classista.

El dret a l'avortament voluntari encara depèn d'on vius i dels recursos que tens. Un sistema sanitari que no respecta el dret a

decidir sobre els nostres cossos, una visió androcèntrica on es practica violència obstètrica i sovint ni tan sols se'ns informa ni se'ns pregunta.

Violència masclista també és una pensió de misèria després de tota una vida cuidant a la família, o en treballs de cures, que a més continuen sent els més precaris. Doblement precàries per ser dones.

Un món global on la violència i la repressió a les dones és constant, per raons polítiques, per religió o per tradicions patriarcals. Dones violades en guerres inacabables, dones i nenes segrestades, venudes i assassinades. Països on encara es practica la mutilació genital femenina.

Però no callem, seguim i seguirem lluitant, originant revolucions com la que s'està portant endavant a Iran, després de l'assassinat de Jina Amini, on malgrat la dura repressió del govern iranià, la lluita segueix al carrer, encara que hagin matat a centenars de persones, entre elles a la periodista, també kurda, Nagihan Akarsel.

Des de la CGT seguirem i seguim apostant per la lluita davant qualsevol mena d'injustícia, al nostre lloc de treball, al carrer, als centres educatius, a la societat... a tot arreu, a través del suport mutu, l'autogestió, per poder aconseguir una societat més justa on totes, tots i totis puguem viure en una societat igualitària que respecti els valors de la diversitat i la importància de tots els éssers humans.

Si toqueu a una responem totes

Cap dona més assassinada

Dones lliures de violències masclistes

**Patriarcat i capital, violència estructural
AUTODEFENSA ANARKOFEMINISTA**

